

بررسی آلودگی انگلی سبزیجات مصرفی شهر کرمان

دکتر محمد ملکوتیان^۱ محمد حسینی^۲ حمیده بهرامی^۳

^۱ دانشیار گروه بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ^۲ کارشناس ارشد بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی تهران ^۳ مربی گروه بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال سیزدهم شماره اول بهار ۸۸ صفحات ۶۲-۵۵

چکیده

مقدمه: آلودگی انگلی از طرق مختلف به سلامت انسان آسیب می‌رساند. یکی از این راهها ایجاد سوءتغذیه است. هدف این مطالعه پی بردن به وضعیت و نوع آلودگی انگلی سبزیجات خوراکی مصرفی در شهر کرمان و ارائه راهکارهای مناسب برای کنترل آلودگی و در نهایت ارتقاء سطح بهداشت عمومی منطقه است.

روش کار: بررسی در نیمه اول سال ۸۶ انجام شده و از نوع توصیفی - تحلیلی می‌باشد. نمونه‌های سبزی از ۳۰ مغازه از ۷۰ مغازه سبزی فروشی شهر کرمان جمع‌آوری و از نظر وجود آلودگی انگلی با روش رسوبی و با کمک سانتریفوژ مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت. تعداد کل نمونه‌ها ۱۳۵ مورد می‌باشد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS و برای تعیین ارتباط بین نوع سبزی و نوع انگل، آزمون χ^2 مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج: بر اساس نتایج حاصله، آلودگی سبزیجات مختلف به تخم هیمنولیپیس ۸۸٪، تخم دیکروسلیم ۱۸٪، تخم تریکوسفال ۴۴٪، تخم آسکاریس و تخم تنیا هر کدام ۲۷٪، تخم تریکوسترونژیلیوس ۹۶٪ و کیست ژیا ردیا ۷۴٪ می‌باشد. در مجموع ۲۹٪ سبزیجات آلوده به انگل بودند. در این مطالعه پیازچه بیشترین میزان آلودگی و ریحان و تربچه کمترین میزان آلودگی را به خود اختصاص دادند.

نتیجه‌گیری: مقایسه درصد آلودگی سبزیجات شهر کرمان در مقایسه با شهرهای دیگر نشان می‌دهد که درصد آلودگی شهرهای یاسوج، تهران و همدان از کرمان بیشتر و درصد آلودگی شهرهای یزد، اهواز، اصفهان و کرمانشاه از کرمان کمتر است. توصیه می‌شود که برای ارتقاء بهداشت عمومی منطقه در این ارتباط با بالا بردن سطح آگاهی مردم، فرهنگ ضد عفونی مناسب سبزیجات و عدم استفاده از کودهای حیوانی را در مزارع گسترش داد.

کلیدواژه‌ها: سبزیجات - آلودگی انگلی - کرمان

نویسنده مسئول:

دکتر محمد ملکوتیان
دانشگاه بهداشت دانشگاه علوم
پزشکی کرمان
کرمان - ایران
تلفن: +۹۸ ۳۴۱ ۳۳۰۵۴۶۶
پست الکترونیکی:
m.malakootian@yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۶/۱۲/۱۲ اصلاح نهایی: ۸۷/۵/۱۵ پذیرش مقاله: ۸۷/۷/۲۱

مقدمه:

بالغ بر ۴۰ میلیون نفر در جهان به عفونت‌های انگلی مبتلا بوده و بیشتر از ۱۰٪ جمعیت جهان در معرض خطر عفونت به بیماریهای انگلی می‌باشند (۳). در این گروه انگل‌های ژیا ردیا، آمیب و آسکاریس در ابتلا افراد به عفونت بسیار مؤثر است (۴). در سال ۱۹۸۱ سازمان جهانی بهداشت اعلام نمود که در فاصله سالهای ۱۹۷۵ تا ۱۹۸۱ حدود ۱۱۰ هزار نفر به علت ابتلا به آمیبیازیس فوت کرده‌اند. بر اساس این اطلاعات تعداد ۷۰۰ میلیون نفر در سال ۱۹۷۵ (۲۶٪ جمعیت جهان) به آسکاریس مبتلا بوده‌اند (۵). ایران از مناطقی است

آلودگی‌های انگلی از راههای مختلف به سلامت انسان آسیب می‌رساند. یکی از این راهها ایجاد سوءتغذیه است (۱). از فاکتورهای مؤثر بر انتشار انگل‌های انسانی می‌توان شرایط اقتصادی و اجتماعی مردم، روش آبیاری، استفاده از کود انسانی و حیوانی در کشاورزی، رشد فردی و عمومی و میزان سواد را نام برد (۲).